Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 100 592 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 maart 2012 het Rijk binnen en diende op 29 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 12 december 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U werd op 20 juni 1989 geboren te Mamou. U groeide op in Mamou, maar in 2008 verhuisde u naar Conakry. U woonde in Conakry samen met uw halfbroer Amadou. In 2008 leerde u A.D. (…) kennen. Ze behoort tot de Malinke stam. Jullie begonnen een relatie. Haar vader, M.D. (…), is een kolonel in het leger en werkt in het kamp Alpha Yaya. Haar ouders waren op de hoogte van jullie relatie en hadden er geen problemen mee. Begin 2010 veroorzaakten de presidentsverkiezingen een geschil tussen de Peul stam en de Malinke stam. Sindsdien was M.D. (…), de vader van uw vriendin, wel tegen jullie relatie gekant. Hij verbood jullie om elkaar nog te zien, maar jullie bleven toch geregeld afspreken. Hij wilde dat zijn dochter met een andere man trouwde, maar A. (…) weigerde dit. Op 27 september 2011 nam u deel aan een manifestatie die door de partij Union des Forces Démocratiques de Guinee (hierna UFDG) en andere oppositiepartijen georganiseerd was. Tijdens deze manifestatie werd u gearresteerd en naar de gendarmerie van Hamdallaye gebracht. Uw vader slaagde erin om de commandant van de gendarmerie op te kopen. Daarom mocht u op 21 oktober 2011 de gevangenis verlaten. U ging met uw vader terug naar uw geboortedorp Mamou. In december 2011 keerde u terug naar Conakry. Op 17 maart 2012 nam u deel aan een manifestatie van de oppositie in de wijk Bonfi. Alle manifestanten zouden verzamelen in het voetbalstadion van Bonfi, maar de gendarmerie had het stadion afgesloten. Vervolgens werden u en anderen gearresteerd. U werd in het kamp Alpha Yaya opgesloten. De volgende dag werd u ondervraagd. U werd beschuldigd van het deelnemen aan een verboden manifestatie en van het vernielen het hoofdkwartier van de partij Rassemblement du Peuple de Guinee (RPG). Dit is de partij van de zittende president Alpha Condé. M.D. (…), de vader van uw vriendin A. (…), zag u in het kamp Alpha Yaya. Hij wist dat u op 27 september 2011 ook reeds gearresteerd werd en zei dat u één van de manifestanten was. Een andere militair zei dat u overgeplaatst zou worden naar de la Sûreté gevangenis. Uw halfbroer Amadou kende een militair die in het Alpha Yaya kamp werkte, meneer F.(…). Hij vertelde uw broer dat u overgeplaatst zou worden naar la Sûreté en dat u levenslang opgesloten zou worden. Amadou betaalde meneer F. (…) om u te helpen ontsnappen. Meneer Fofana stelde wel de voorwaarde dat u daarna direct het land zou verlaten. In de nacht van 26 maart 2012 liet hij u ontsnappen. Uw broer regelde vervolgens uw vertrek uit Guinee. U zou meereizen met een oudere vrouw. Op 27 maart 2012 nam u het vliegtuig naar België. De volgende dag kwam u in België aan. Nog een dag later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een geboorteakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Over uw eerste detentie moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. U verklaart dat u op 27 september 2011 gearresteerd werd tijdens een manifestatie van de oppositie en dat u tot 21 oktober 2011 steeds opgesloten zat in de gevangenis van Hamdallaye. U verklaart ook dat er nog andere mensen gearresteerd werden tijdens deze manifestatie en dat ook zij in de gevangenis van Hamdallaye opgesloten werden (gehoor CGVS, p.6,9). Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in de 'la Maison Centrale' gevangenis te Conakry. ***Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw detentie in de gendarmerie van Hamdallaye van 27 september 2011 tot 21 oktober 2011.***

Ook bij uw tweede arrestatie en detentie kunnen kanttekeningen geplaatst worden.U verklaart dat u op 17 maart 2012 gearresteerd werd tijdens een manifestatie van de oppositie in de wijk Bonfi. U zat steeds opgesloten in het kamp Alpha Yaya. Op ***26 maart 2012*** *kon u ontsnappen. U verklaart ook dat er nog andere mensen gearresteerd werden tijdens deze manifestatie en dat ook zij in het kamp Alpha Yaya opgesloten werden (gehoor CGVS, p.6,7,9). Het CGVS beschikt echter over informatie (die is toegevoegd aan het administratief dossier) waaruit blijkt dat er tijdens de manifestatie van 17 maart 2012 ongeveer 40 personen werden aangehouden, waaronder 25 lijfwachten van Lansana Kouyaté, de leider van de Parti de l'Espoir pour le Développement National. Het merendeel van de gearresteerden werden vastgehouden in de gebouwen van de Compagnie Mobile d'Intervention et de la Securité (CMIS) in de wijk Camayenne. De gearresteerde lijfwachten van Lansana Kouyaté werden na enkele dagen overgebracht naar de 'la Sûreté' gevangenis in Conakry. Na een kort proces bij de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco werden alle lijfwachten vrijgelaten op* ***26 maart 2012*** *en buiten vervolging gesteld. Verder blijkt dat de andere gearresteerde militanten voorwaardelijk vrijgelaten werden. Zowel de vice-president van de Union des Forces Républicaines als de voorzitter van de Organisation Guinéenne de Défense des Droits de l'Homme bevestigen dat alle militanten die gearresteerd werden*

op de bijeenkomst van 17 maart 2012, de gevangenis reeds verlaten hebben hetgeen afbreuk doet aan de ernst van de door u ingeroepen (actuele) vrees voor vervolging.
Verder is uw asielrelaas op verschillende vlakken weinig overtuigend. *Zo haalt u aan dat M.D. (…), de vader van uw vriendin Aminata, sinds de verkiezingen van 2010 wilde dat jullie jullie relatie stopzetten. Hij wilde immers dat zijn dochter met een andere man zou trouwen. Uw vriendin weigerde echter en jullie bleven elkaar regelmatig zien (gehoor CGVS, p.8). U weet echter niet hoe de man heet waarmee uw vriendin moest trouwen (gehoor CGVS, p.8). Gegeven de impact van deze gebeurtenis en gegeven het feit dat u en uw vriendin elkaar sindsdien nog vaak zagen, is het opmerkelijk dat u niet eens weet hoe de man heet waarmee u vriendin van haar vader moest trouwen. U verklaarde ook dat het een verkiezingskandidaat was die met uw vriendin wilde trouwen. Wanneer verder in het gehoor gevraagd werd voor welke partij hij opkwam, vertelde u echter dat deze man geen kandidaat was bij de verkiezingen (gehoor CGVS, p.8,10). Het feit dat u uw verklaringen hierover aanpast naarmate er meer vragen gesteld worden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*
Ook uw kennis van uw vermeende vervolger, M.D. (…), is beperkt. U weet niet hoe oud hij is. U weet niet welke functie hij heeft binnen het leger. U weet niet of hij soms op missies ging. U weet niet of hij oversten heeft en hoe zij heten. U weet ook niet welke taken hij precies uitvoerde in het Alpha Yaya kamp (gehoor CGVS, p. 11,12). Gegeven het feit dat u sinds 2008 een relatie had met A. (…), de dochter van M.D. (…), u regelmatig bij haar thuis over de vloer kwam en tot 2010 een goede verstandhouding had met haar ouders (gehoor CGVS, p.3,4,8) is het opvallend dat uw kennis over haar vader, M.D. (…) zo beperkt is.
Tot slot kan ook nog worden opgemerkt dat uw verklaringen over het door u afgelegde reistraject volstrekt niet geloofwaardig overkomen. *Zo beweert u van Guinee naar België te zijn gereisd per vliegtuig, maar nooit in het bezit te zijn geweest van enig reisdocument. U was in het gezelschap van een vrouw die liet uitschijnen dat u haar zoon was. Zij toonde uw paspoort bij de douane. U hebt uw paspoort niet zelf getoond bij de identiteitscontrole op de luchthaven van Zaventem (gehoor CGVS, p.6). Het is niet aannemelijk dat u volgens uw verklaringen probleemloos de luchthaven van Zaventem kon verlaten zonder enig identiteitsdocument te hebben getoond, vermits uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat op de luchthaven van Zaventem iedereen persoonlijk wordt onderworpen aan een controle van identiteitsdocumenten (zie informatie in het administratief dossier). Dat u verklaart de luchthaven van Zaventem te hebben verlaten zonder een identiteitsdocument te hebben getoond (gehoor CGVS, p. 6), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.* ***Op basis van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen betreffende uw 2 arrestaties en detenties, met name in de gevangenis van Hamdallaye en in het kamp Alpha Yaya. Bijgevolg kunnen ook vraagtekens geplaatst worden bij de door u aangehaalde problemen met kolonel M.D. (…) en de Guinese autoriteiten in het algemeen (gehoor CGVS, p.6,7,9). Aldus dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***
Wat de door u neergelegde geboorteakte betreft, deze bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legde tot slot geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.
Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende gesteld worden:Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.
Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men

dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van artikel 1A(2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (de Vluchtelingenconventie), de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

3.Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Daar waar verzoeker dan ook meent dat de bestreden beslissing er niet in geslaagd is om de geloofwaardigheid van de asielaanvraag van verzoeker in het gedrang te brengen, gaat verzoeker uit van een verkeerde voorstelling van zaken daar de bewijslast bij de asielzoeker ligt (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2. Verzoeker stelt dat zijn voorgehouden detenties de dato 27 september 2011 en 17 maart 2012 omwille van zijn deelname aan twee politieke manifestaties aan de basis liggen van zijn vertrek uit zijn

land van herkomst. Verzoeker meent dat "*hij aannemelijk gemaakt heeft dat hij een doelwit is van de ordediensten in Guinee*" en wijst er op dat hij in zijn land van herkomst "*meermaals gearresteerd en opgesloten [werd] in het gevangenis te Hamdallaye en Alpha Yaya*" omwille van zijn deelname aan politieke manifestaties en hij bijgevolg "*geen andere keuze [had] dan te ontvluchten*". Verzoeker benadrukt tevens dat wat betreft M.D., de vader van A.D., die verzoeker had herkend in het kamp Alpha Yaya en hem had aangeduid als één van de manifestanten, hij tijdens zijn gehoor op de Commissariaat-generaal wel degelijk "*voldoend informatie omtrent zijn vervolger M.D. gegeven heeft*".

3.3. Vooreerst ziet de Raad niet in waarom verzoeker, een "*verkoper van pannen*", die geen politieke interesse aantoont (zie gehoor CGVS p.4-5: Vraag: "*Lid van politieke partij?*" Antwoord: "*Neen, maar als er manifestatie is ging ik er wel naartoe, als er voetbal is in onze wijk ging ik ernaar toe*"), tot twee maal toe zou deelnemen aan een politieke manifestatie. Hoe dan ook, zelf al wordt verzoekers bewering geloofd, terwijl hij geen lid was van de UFDG, dan kan evenmin worden gezien waarom hij hiervoor vervolgd zou worden in vluchtelingenrechtelijke zin, laat staan Guinee moeten ontvluchten. Verzoekers verklaringen komen voor als ge-ent op publiek bekende gebeurtenissen die niet zelf werden ervaren en strijdig zijn met objectieve informatie die verzoeker niet weerlegt.
Zo verklaarde verzoeker dat hij na de eerste manifestatie naar de gendarmerie van Hamdallaye werd gebracht en werd vrijgelaten op 21 oktober 2011. Na de tweede arrestatie zou verzoeker in het kamp Alpha Yaya zijn opgesloten, waar hem werd meegedeeld dat hij naar de Sûreté gevangenis in Conakry zou worden overgebracht om levenslang te worden opgesloten. Verzoeker verklaart te zijn ontsnapt uit Alpha Yaya in de nacht van 26 maart.
Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter enerzijds dat alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 opgesloten werden in de 'la Maison Centrale' gevangenis te Conakry. Anderzijds blijkt dat er tijdens de manifestatie van 17 maart 2012 ongeveer 40 personen werden aangehouden, waaronder 25 lijfwachten van Lansana Kouyaté, de leider van de Parti de l'Espoir pour le Développement National. Het merendeel van de gearresteerden werden vastgehouden in de gebouwen van de Compagnie Mobile d'Intervention et de la Securité (CMIS) in de wijk Camayenne. De gearresteerde lijfwachten van Lansana Kouyaté werden na enkele dagen overgebracht naar de 'la Sûreté' gevangenis in Conakry. Na een kort proces bij de rechtbank van eerste aanleg van Mafanco werden alle lijfwachten vrijgelaten op 26 maart 2012 en buiten vervolging gesteld.
Uit wat voorafgaat blijkt duidelijk dat verzoekers verklaringen aangaande beide detenties niet te rijmen zijn met de informatie die door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier.
Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken; verzoeker dient in deze zelf objectieve informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te weerleggen. Verzoeker blijft hier echter in gebreke en beperkt zich in zijn verzoekschrift tot zich niet akkoord verklaren met en tegenspreken van de informatie en het opwerpen van een aantal blote post-factum verklaringen zoals "*gezien de omvang van personen die aangehouden werden en de zeer beperkte capaciteit van het centraal gevangenis in Conakry, het onmogelijk is alle personen die aangehouden werden tijdens de manifestatie van 27 september 2011 in het centraal gevangenis te Conakry vast te houden. Reden waarom sommige manifestanten, waaronder verzoeker, in het gendarmerie van Hamdallaya werden vastgehouden*". Dergelijk verweer is echter niet bij machte om afbreuk te doen aan de neergelegde informatie van het CGVS.

3.4. Uit het verhoor op het CGVS, en uit het verzoekschrift, blijkt verder dat verzoeker ook aangaande zijn vermeende verboden relatie met A.D. een relaas aanvoert dat hij niet kan toelichten. Immers telkens doorgevraagd wordt over de door verzoekers aangebrachte feiten, worden zijn verklaringen vaag en evasief of geeft hij aan het antwoord niet te kennen. Zo kan verzoeker M.D., de vader van A.D., die verzoeker had herkend in het kamp Alpha Yaya en hem had aangeduid als één van de manifestanten niet nuttig toelichten terwijl verzoeker sinds 2008 een relatie had met A., de dochter van M.D., verzoeker regelmatig bij haar thuis over de vloer kwam en tot 2010 een goede verstandhouding had met haar ouders (CGVS-gehoor, p.3,4,8). Het feit dat verzoeker andere elementen zoals het beroep en lichamelijke beschrijving van A.D. wel meedeelde tijdens het gehoor kan bezwaarlijk zijn onwetendheid over zijn leeftijd, functie binnen leger, of hij al dan niet op missie ging, naam van oversten of taken in het Alpha Yaya kamp, toedekken (CGVS-gehoor p.10-12). Voorts kan verzoeker niet aangeven hoe de man heet waarmee A.D. diende te trouwen (gehoor CGVS, p.8) en zijn de afgelegde verklaringen hierover incoherent (al dan niet een verkiezingskandidaat, zie CGVS-gehoor p.8,10). Verzoeker komt niet verder dan losse ongerijmde verklaringen waaraan geen geloof kan worden gehecht. De door de commissaris-

generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven.

3.5. Volledigheidshalve dient hieraan nog te worden toegevoegd dat verzoekers identiteit en reisweg i*n casu* evenmin als bewezen kunnen worden beschouwd bij gebrek aan ondersteunende documenten. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. In de bestreden beslissing werd verzoekers identiteit als niet bewezen beschouwd aangezien de door verzoeker neergelegde geboortecertificaten -die verzoeker had gekregen via "*iemand die naar België kwam (…) Iderissa*" omdat hij "*last van ogen*" had en in België een behandeling diende te ondergaan (gehoor CGVS p. 5)- niet kunnen aanzien worden als een bewijs van zijn identiteit. De Raad stelt echter vast dat op deze neergelegde geboortecertificaten van 29 juni 1989 geen foto of ander objectief verifieerbaar element werd aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat deze documenten wel degelijk betrekking hebben op verzoeker. De documenten beantwoorden niet aan de minimale vereisten van authenticiteit zodat hieraan ook geen bewijswaarde kan gehecht worden. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen terwijl van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en *individuele* controles van identiteits- en reisdocumenten.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat "*Commissaris-generaal in de bestreden beslissing zich beperkt tot een lichtzinnige overwegen van zijn beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*" en de commissaris-generaal *"nagelaten heeft onderzoek naar de schending van artikel 48/4 §2 b van de Vreemdelingenwet*" te voeren.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer nuttig steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich zou beroepen op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4 § 2 c van de vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker vroeg in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	K. DECLERCK